

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1994-1995 (*)

14 FEBRUARI 1995

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van artikel 92 van het
Wetboek van de belasting over
de toegevoegde waarde**

(Ingediend door de heer Canon)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Bij gebreke van voldoening door de belastingschuldige van de belasting over de toegevoegde waarde is, krachtens artikel 85, § 1, van het BTW-Wetboek, de met de invordering belaste ambtenaar bevoegd om tegen de in gebreke blijvende belastingplichtige een dwangbevel uit te vaardigen. Zodra dat stuk uitvoerbaar is verklaard, biedt het met name de mogelijkheid om op de goederen van de in gebreke blijvende schuldenaar beslag onder derden te leggen. De betrokkene heeft vanaf dat ogenblik het recht om tegen dat dwangbevel verzet aan te tekenen. Het tweede lid van artikel 92 van het BTW-Wetboek regelt de rechtspleging inzake beroep tegen de beslissing van de rechter waarbij deze het verzet tegen het dwangbevel afwijst. In dat artikel wordt bepaald dat de belastingschuldige, op straffe van onontvankelijkheid van het beroep, het volledige bedrag van de verschuldigde sommen die door de BTW-Administratie worden gevorderd, binnen twee maanden in consignatie dient te geven. Die wel erg ontradende consignatieverplichting heeft tot gevolg dat in de praktijk maar heel weinig belastingplichtigen tegen een dergelijke beslissing beroep instellen.

(*) Vierde zitting van de 48e zittingsperiode.

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1994-1995 (*)

14 FÉVRIER 1995

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'article 92
du Code de la taxe
sur la valeur ajoutée**

(Déposée par M. Canon)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

En cas de non-paiement par le redevable de la taxe sur la valeur ajoutée, le fonctionnaire chargé du recouvrement de la taxe est habilité à décerner, en vertu de l'article 85, § 1er, du Code de la TVA, une contrainte au redevable défaillant. Ce titre, une fois rendu exécutoire, permet notamment de procéder à la saisie-arrêt des biens du redevable défaillant. Ce dernier dispose, dès ce moment, du droit de faire opposition à la contrainte. L'alinéa 2 de l'article 92 du Code de la TVA régit la procédure d'appel de la décision par laquelle le juge rejette le recours en opposition à la contrainte. Il y est prévu que, sous peine d'irrecevabilité de l'appel, le redevable doit, dans un délai de deux mois, consigner la totalité des sommes dues, réclamées par l'administration de la TVA. Cette obligation de consignation, fort dissuasive, fait qu'en pratique rares sont les redevables qui interjettent appel de ce genre de décision.

(*) Quatrième session de la 48e législature.

Hoewel het begrijpelijk is dat een dergelijke waarborg geëist wordt wanneer de rechten van de Schatkist gevaar lopen of wanneer beroep wordt ingesteld alleen om de betaling van de belasting uit te stellen, lijkt zulks buitensporig in alle andere gevallen, wanneer de belastingschuldige namelijk zijn recht gewoon in tweede aanleg uitoefent. Op die manier ontstaat een feitelijke discriminatie tussen de gegoede rechtzoekenden en de anderen.

Het onderhavige voorstel heeft dan ook tot doel die feitelijke toestand te corrigeren.

Artikel 92, eerste lid, van het BTW-Wetboek voorziet, in de marge van de naar aanleiding van het verzet tegen het dwangbevel gevoerde rechtspleging ten gronde, voor de BTW-Administratie in de mogelijkheid om de belastingschuldige in kort geding te doen veroordelen tot een provisionele storting of tot het verlenen van een borgtocht voor de bij het dwangbevel gevorderde sommen of voor een gedeelte daarvan. Het ligt voor de hand dat de administratie van die mogelijkheid gebruik zal maken wanneer van de in gebreke blijvende belastingschuldige kan worden gevreesd dat hij zich aan zijn verplichtingen zal onttrekken.

Het optreden van de rechter in kort geding heeft echter niet tot gevolg dat een dergelijke waarborg automatisch moet worden gesteld. Ieder geval zal dus apart beoordeeld worden. Hierbij zij tevens opgemerkt dat de beschikking van de rechter in kort geding uitvoerbaar is niettegenstaande hoger beroep.

Bijgevolg stellen wij voor artikel 92, tweede lid van het BTW-Wetboek zodanig te wijzigen dat de verplichting om een bepaald bedrag in consignatie te geven als men op geldige wijze bij verzoekschrift hoger beroep wil instellen, slechts zou worden gehandhaafd in de gevallen waarin de rechter, die op grond van een op artikel 92, eerste lid, steunende vordering van de administratie, in kort geding uitspraak doet, een beschikking geeft en alleen tot beëindiging van de in die beschikking vermelde bedragen.

Si l'on peut comprendre l'exigence d'une telle garantie, soit lorsque les droits du Trésor sont en péril, soit pour parer aux actes d'appel purement dilatoires, cette exigence me paraît excessive dans tous les autres cas où le redevable exerce simplement son droit à deuxième degré de juridiction. On aboutit de la sorte à créer une discrimination de fait entre les justiciables bien nantis, et les autres.

Aussi, l'objet de la présente proposition est d'apporter une correction à cet état de fait.

L'article 92, alinéa 1er, du Code de la TVA prévoit, en marge de la procédure de fond lors de l'opposition à contrainte, la possibilité pour l'administration de la TVA d'obtenir, en référé, la condamnation du redevable à verser une provision ou une caution couvrant tout ou partie des sommes réclamées par la contrainte. On imagine aisément que l'administration aura recours à cette faculté lorsque le redevable défaille. On présente des risques de se soustraire à ses obligations.

Toutefois, par l'intervention du juge en référé, la constitution de telle garantie n'a pas de caractère automatique et s'appréciera donc au cas par cas. Signalons également que l'ordonnance rendue par le juge en référé, est exécutoire nonobstant appel.

C'est pourquoi nous proposons de modifier l'article 92, deuxième alinéa, du Code de la TVA de manière que, l'obligation de consigner une somme afin d'introduire valablement une requête en appel ne soit maintenue que dans les cas et à concurrence des montants de l'ordonnance du juge statuant en référé sur base d'une demande de l'administration fondée sur l'article 92, premier alinéa, du Code de la TVA.

J. CANON

WETSVOORSTEL

Enig artikel

Artikel 92, tweede lid, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde wordt vervangen als volgt :

« Wanneer het verzet tegen het dwangbevel is afgewezen, kan tegen de rechterlijke beslissing niet op geldige wijze enig rechtsmiddel worden aangewend indien het bedrag van de provisie of van de borgtocht die door de rechter in kort geding met toepassing van het eerste lid is vastgesteld, niet in consignatie is gegeven binnen twee maanden na het verzoek dat de bevoegde ambtenaar bij aangetekende brief tot de belastingschuldige richt. »

9 december 1994.

PROPOSITION DE LOI

Article unique

L'article 92, alinéa 2, du Code de la TVA est remplacé par ce qui suit :

« Dans le cas où l'opposition à la contrainte a été rejetée, aucun recours contre la décision ne peut être valablement introduit, si le montant de la provision ou de la caution fixée en référé par l'ordonnance du juge en application du premier alinéa n'est pas consigné dans les deux mois de la demande que le fonctionnaire compétent notifie au redevable sous pli recommandé à la poste. »

9 décembre 1994.

J. CANON